

CASAL

INSTANTS

ARREL I ESSÈNCIA DEL CASAL

SUMARI

UNA MIRADA AL PASSAT

**L'Orquestra Pau Casals al Teatre
Casal de Vilafranca**

De Marcel Esteve Robert

La revista del maig de 1970

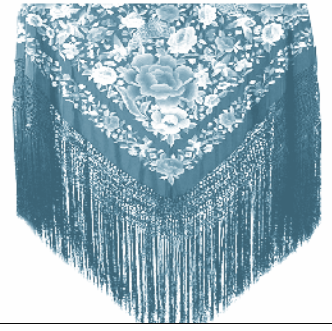
La secció de Belles Arts visita el poble
de Guimerà

TAULA & VILA

**Paquita Pascual, el
compromís incansable**

ACTUALITAT DE L'ENTITAT

**Notícies més destacades
dels darrers mesos**

INSTANTS

L'arrel i essència del Casal

Reportatge fotogràfic
de Toni Galitó

El Ball del Casal és l'activitat amb més recorregut de la Societat La Principal de Vilafranca. És, de fet, la seva llavor: el 1904 la Societat La Principal es va fundar amb l'objectiu de poder dur a terme balls per a tothom, sense separacions de classe social, a diferència dels balls que s'organitzaven des de les diferents entitats que hi havia a Vilafranca en aquell moment. El ball, doncs, és l'"arrel i essència" de la Societat La Principal, com apunta en Joan Solé Bordes al llibre de la història de l'entitat. Ja en els seus inicis es vetllava per buscar grans orquestres i grups musicals, i fins i tot s'havien contractat bandes militars!

Actualment, i com els darrers cinc anys, Tomas i el seu equip es cuiden de la gestió d'aquesta activitat. "Volem crear un espai familiar però elegant alhora, on la gent que vingui a ballar també pugui seure a escoltar bona música en directe mentre pren una copa. És l'única ocasió en què es permet el servei de bar dins el teatre!" explica Tomas Carrasco, responsable dels balls. "Per a nosaltres el més important és garantir el millor tracte al públic que ve cada diumenge, i també buscar un equilibri entre l'estil dels balls de saló de sempre i les músiques més actuals, perquè s'adapti a la gent jove que s'hi apropa. Sempre amb elegància i molt respecte mutu", afegeix.

I és que, d'elegància, no en falta gens: cada diumenge la platea del teatre s'envolta de taules i es transforma en un espai que recorda els salons de ball dels Estats Units dels anys seixanta, amb un ambient tènue i cuidat, i amb el parquet preparat per rebre els qui venen en grups d'amics, sols o amb la seva parella de ball.

Al febrer, coincidint amb el Carnaval de Vilanova, al Casal s'hi celebra un ball de mantons.

UNA **MIRADA** AL PASSAT

L'Orquestra Pau Casals al Teatre Casal de Vilafranca

Marcel Esteve i Robert

La Catalunya de la segona dècada del segle XX és plena de contradiccions i incerteses: del llegat de la Mancomunitat a Primo de Ribera, de la Dictadura a la lluita per la llibertat i el progrés social... Tot són esperances, conviccions i temors. A la dècada dels anys vint es continuà sumant arrels per uns nous temps. Temps nous que determinarien l'adveniment de la República. A Vilafranca, la 1ª Exposició d'Art del Penedès, la revista Hèlix, l'Escola d'Art, la Gasetta o el Casal, entre altres, dibuixen una societat viva i dinàmica que no es deslliura dels seus vells conflictes socials.

En aquest sentit, la trajectòria del **Casal Societat La Principal** és mirall i ressò del moment que es vivia.

La inauguració del gran Teatre Casal va tenir lloc a l'estiu de 1921. Amb el Casal, Vilafranca

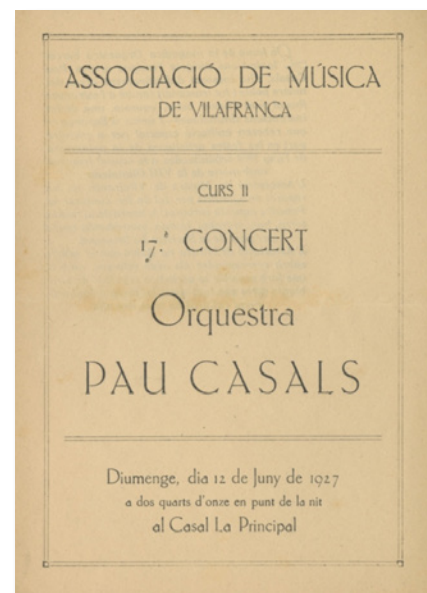
multiplicà la capacitat de promoure propostes culturals i de lleure i exercia, encara més, una creixent i destacada capitalitat cultural, del Penedès i a nivell nacional.

Joan Solé Bordes ens diu: "A partir de 1927 i fins als darrers anys trenta la Societat La Principal viurà una de les seves etapes més brillants en l'àmbit cultural en organitzar cicles de conferències, concerts, cursos i acollint l'Agrupació de la Cultura de la Dona".

Així, el Teatre Casal de Vilafranca era referent en tota mena d'activitats: balls, teatres, sarsueles, concerts, cinemes, varietats, conferències, àpats... Moltes propostes pròpies i d'altres que acollia des de diferents entitats. Com exemple de la seva rellevància, una dada: només l'any 1925 el Casal va organitzar un total de 83 balls.

Foto de l'orquestra 1927
Fons Pau Casals (ANC). Fundació Pau Casals

Programa del concert al Casal.
Fons Vinseum

Durant aquest període, més enllà de l'activitat frenètica diària, cal destacar un seguit de grans esdeveniments culturals que s'hi van viure.

Apuntem l'excel·lència d'alguns actes que detallen Manel Güell i Joan Solé als seus respectius estudis sobre l'activitat del teatre casalista: obres teatrals amb la presència dels autors Àngel Guimerà (1921) o Santiago Rusiñol (1926), representacions de Margarita Xirgu (1925, 1927, 1928), òperes de Verdi, Puccini o Bizet a la dècada dels anys vint, l'actuació de l'Orfeó Català el 1923, la de la Banda de Municipal de Barcelona el 1926, la de l'Orquestra Pau Casals el 1927 o la de l'Orquestra Simfònica de Madrid el 1928.

Avui ens centrem en el gran concert que va oferir l'Orquestra Pau Casals el 12 de juny de

1927, "a 2/4 d'11 en punt de la nit" tal i com destaca el programa. Potser es tracta de l'acte més rellevant de la història del nostre teatre. Va ser un concert d'una extraordinària qualitat, d'una transcendència única i d'un enorme impacte a la societat de Vilafranca i del Penedès.

Pau Casals era reconegut a nivell mundial i el prestigi del mestre penedesenc a casa nostra era un clam. Casals era sempre a prop de Vilafranca: amics, castells i Festa Major, compartint el sentiment del Penedès, donant suport a totes les iniciatives musicals i amb un interès aferrissat per acostar la música als qui no en tenien accés.

L'Orquestra Pau Casals va esdevenir una de les millors orquestres simfòniques del món. S'ha escrit: excel·lència musical i compromís social!

L'orquestra va situar Catalunya a l'avantguarda de la música simfònica i dels compositors contemporanis -hi participaren Stravinsky, Strauss, Falla, Prokofiev... i en van formar part més de 180 músics de primer ordre-. Va celebrar concerts des de 1920 a 1937. L'any 1924 actuà París en motiu de l'Olimpíada. Des de 1926 va ser l'orquestra de l'Associació Obrera de Concerts (entitat que buscava apropar al música culta a les classes treballadores).

Als seus repertoris incorporava obres de Bach, Beethoven, Vivaldi, Saint-Saëns, Bax, Enescu, Bartók, Strauss, Mahler, Prokófiev o Schoenberg i de compositors catalans com Garreta, Granados, Albéniz, Millet, Cassadó, Morera, Gerhard, entre altres.

A Vilafranca el concert va ser promogut per l'Associació de Música de Vilafranca (Francesc de P. Bové, Martí Rios, Dino Ferrari...). En el programa del concert es cita que l'Associació havia trobat "la més entusiàstica ajuda per part de la Societat La Principal".

Al concert que va dur a terme aquesta orquestra al Teatre Casal hi van participar un total de 87 músics: 16 violins primers, 16 violins segons, 10 violes, 10 violoncels, 8 contrabaixos, 3 flautes, 3 oboès, 3 clarinets, 1 clarinet baix, 3 fagots, 1 contrafagot, 4 trompes, 3 trompetes, 3 trombons, 1 tuba i 2 percussions.

L'esdeveniment va tenir ressò en la premsa local i us en deixem alguns fragments:

LA VEU DE CATALUNYA -10 de juny de 1927-

"es porten a cap, els darrers preparatius per a rebre dignament la prestigiosa ORQUESTRA PAU CASALS, la qual, amb el seu il·lustre director al davant anirà a Vilafranca, contractada per l'Associació de Música d'aquella població. L'esforç econòmic que un concert d'aquesta magnitud representa, es veu correspost amb l'ingrés d'un ben crescut nombre de nous associats a la benemèrita entitat organitzadora (...).

GASETA DE VILAFRANCA. 15 de juny de 1927

"La sala-teatre del CASAL, oferia el més complet aspecte de solemnitat pública. Una gentada immensa, de tots colors, emplenava de gom a gom aquella sala tan capacitada. I a la sortida, una corrua de vehicles de tots els indrets de la comarca, desfilava amb una viva joia de fanals encesos, que donava a les nostres Rambles el més autèntic aire de Festa Major".

ACCIÓ -18 de juny de 1927-

“Sense caure en exageració podem qualificar de memorable el concert que diumenge donà al CASAL de La Principal l'ORQUESTRA PAU CASALS. El públic de Vilafranca i molta gent del Penedès va saber adonar-se que un gran esdeveniment com el que representa el dit concert no es representava cada dia, i van acudir a emplenar el saló del CASAL. Aquest presentava un efecte esplendent, ple com era d'un auditori que escoltava devotament les interpretacions magistrals de la magnífica orquestra.

El públic va aplaudir efusivament totes les obres del programa. La 'Sisena Simfonia -Pastoral-' de Beethoven, executada íntegra, fou coronada amb una llarga ovació. Però la tercera part, formada per 'Nydia' de Garreta i 'Murmurs de les selves' i l'obertura de 'Tannhauser' de Wagner, va ésser la part del programa rebuda amb més entusiasme. Per un cantó la veneració als nostres homes eminents entre els quals s'hi comptava Garreta i per altre cantó la música wagneriana, sòlida, tota força i vida, monument magnífic entre la música de tots els temps feren que en acabar l'Orquestra d'interpretar 'Tannhauser' els aplaudiments esdevinguessin ovació interminable que no era altra cosa que un vehement desbordament de l'entusiasme més sincer. Pau Casals, qui durant tot el concert rebé multitud de mostres d'admiració, es retirà dues vegades de l'escenari i altres tantes hagué de tornar a sortir a rebre les aclamacions eixordadores amb què se'l reclamava.

La Rambla de Nostra Dona prengué, en motiu del concert, un aspecte inusitat. Els automòbils procedents de mantes poblacions penedesenques ompliren tot el llarg de la carretera. Veiérem gent coneguda de Vilanova, Sitges, Vendrell, Sant Sadurní. Un vertader aplec comarcal aconseguït per obra i gràcia de Pau Casals i la seva orquestra.

PANADES REPUBLICANO -23 de juny de 1927-

“A la espaiosa sala-teatre de la Societat La Principal tingué lloc, el prop-passat 12 del corrent i organitzat pels Amics de la Música un extraordinari Concert simfònic a càrrec de la meritíssima ORQUESTRA PAU CASALS, sota la direcció del seu gloriós mestre, el nostre gran violoncel·lista penedesenc.

(...) totes les obres foren acuradament executades i interpretades amb aquella fidelitat tan personal i característica del gloriós mestre: totes meresqueren llargs i justos aplaudiments tenint de remarcar en gran manera el segon temps, o sia l'Andante de la Sisena Simfonia, de Beethoven, per la gran expressivitat amb que fou dit, com també tota ella, havent sentit, després del Concert, que era de les vegades que millor l'hi havia sonat.

La expectació (...) fou extraordinària, omplint-se el nostre gran teatre, no sols de totes les classes socials d'aquesta vila, si que també de tota nostra comarca, que tributaren delirants ovacions al venerable Casals i a llur Orquestra, per la seva tasca tan mereixedora d'un complert elogi i l'entusiasme de l'auditori, ben justificat, es manifestà de la manera més expressiva”

A la crònica també es destaca la feina feta per l'Associació de Música i al “gros esforç per part de la Societat del CASAL” de poder gaudir l'anterior Festa Major de 1926 de la “benemèrita institució Banda Municipal de Barcelona”.

UNA MIRADA AL PASSAT

1970

A l'espai de la **REVISTA CASAL** del nostre web hi trobareu l'exemplar escanejat per poder gaudir de tots els detalls.

La revista de l'entitat de maig de 1970 dedica la portada a la crònica de la sortida d'un grup d'alumnes de Belles Arts al "típic poble" de Guimerà.

Una activitat que malgrat anar a la portada de ben segur que va quedar eclipsada per la polèmica que en aquella revista s'explicava per part de la junta directiva, en relació a la manca d'afiliació a l'entitat dels jugadors del primer equip de hoquei de la Secció Esportiva.

Les 'Ferias de Mayo' de 1970 anunciaven dins la revista un concurs de "Slogans para el vino Panadés".

Una iniciativa que tenia una generosa dotació de 25.000 pessetes per la millor frase publicitària en castellà i 25.000 pessetes en català.

Dins la revista de maig de 1970 s'avançava l'estrena de la que seria una de les grans pel·lícules de l'època, **LAS SANDALIAS DEL PESCADOR**, amb **Anthony Quinn** i **Laurence Oliver**.

GARAGE MARTÍ, s.a. concessionari de 'Empresa Nacional de Autocaminones, S.A' promocionava el nou **SAVA 211**.

"Con el nuevo Sava 211 decimos la ultima palabra en vehiculos de reparto."

TAULA&VILA

Paquita Pascual
*He rebut
sempre més
del que he
pogut donar*

Imma Pulido

Fotografia: Fèlix Miró

“Les persones que ja passem dels 60 anys reconeixem encara una generació de dones anterior a la nostra, gairebé totes solteres, que ja se'ns acaben i que van fer una feina invisible i alhora molt necessària d'ajuda a les necessitats, de cohesió o d'acompanyament, sovint al voltant de l'església”. Aquesta reflexió de l'Elvira Mestres, membre de l'actual junta del Casal, resumeix gairebé a la perfecció el context que envolta la Paquita Pascual, la protagonista del Taula i Vila que es va dur a terme el passat mes de febrer al restaurant Mussonades.

La iniciativa pretén valorar la paraula i la conversa distesa amb persones carregades d'històries humanes. Veïns i veïnes als quals convidem per esdevenir el centre d'atenció d'una sobretaula que permet homenatjar trajectòries, reconèixer llegats o simplement agrair dedicacions i compartir-les amb un grup de persones que se sumen a la conversa per enriquir-la encara més.

Tot i que parlar d'una sola Paquita és difícil perquè hi ha molts barrets en aquest cap: la Paquita de la parròquia, la Paquita de l'Acció Catòlica, la Paquita de Càrites, la Paquita costurera, la Paquita de festa major, la Paquita de l'Esquei, etc. Un grapat de paquites que han deixat petjada i que poden reproduir amb exactitud moltes de les seves experiències, gràcies en part, a una memòria prodigiosa que conserva perfectament als 88 anys, celebrats el passat 1 de gener.

Algunes són paquites molt conegudes, com la de la Parròquia, amb la qual ja es va vincular de xica per tradició familiar i que no ha deixat mai. Aquesta relació amb l'església i amb les entitats que li són properes la va dur de ben petita a participar de les colònies per a nenes, quan a Vilafranca les poques sortides que es feien estaven reservades als nens; a ser-ne posteriorment dirigent (o el que ara anomenaríem monitora); a formar part del grup fundador de la casa de colònies de Penyaforç o a pertànyer a l'aspirantat de l'Acció Catòlica. Una època en què es barregen records d'infantesa i confessions de primera joventut amb referents com els d'Antonia Bertran, Conxita Mata, Pilar Ferrer o Mercè Bertran, que feien de dirigents d'aquelles primeres colònies, i que "sobretot t'escoltaven quan tenies

problemes. Ara la gent no escolta gaire i no té tanta paciència".

La llarga llista de compromís social continua amb les tasques com a catequista, la coordinació de les romeries a Montserrat o l'impuls i responsabilitat a Càrites, on arribà l'any 1972 a petició de mossèn Vinyeta que va convèncer tota una colla per fer-se càrrec de la junta de la Pia Almoina, que en aquells moments estava formada per un grup de senyores grans de l'antiga Acció Catòlica que fonamentalment portaven ous, patates i oli a les cases necessitades. A poc a poc es van anar fent càrrec de l'alberg situat al costat del cementiri, van crear una botiga de mobles, roba i parament de la llar a partir dels donatius que rebien, van establir espais de formació i van anar ajudant en tot allò que se'ls demanava. Fins i tot en una ocasió van acabar de pagar el préstec d'una família que s'havia comprat un pis i que no podia fer front als rebuts de forma immediata i van anar recuperant els diners de la propietat en els següents 5 anys.

La tasca a Càrites la va fer sempre formant part d'un duet molt fructífer amb la Jordina Gallemí, amb qui també va treballar 20 anys fent-se càrrec de l'Esquei. La mítica llibreria fou fundada per Gallemí al carrer de la Cort, al local situat al

costat de la farmàcia Miralles, amb l'empenta del polític i activista cultural Josep Espar i Ticó. Inicialment l'establiment el portava la Paquita Ferran però ràpidament va quedar petit i es va traslladar al carrer de Sant Joan, on la Paquita Pascual va dirigir el vaixell durant 20 anys.

Parlar de l'Esquei a Vilafranca, per a diverses generacions, és un retorn al passat d'infantesa on remenàvem els contes en català en un local que aleshores ens semblava immens i on trobàvem un món únic de joguines de fusta. Ara bé, el llegat que segurament més perdura és el sobrenom que li quedà a la Paquita d'aquella època, que per sempre més passà a ser coneguda com la Paquita de l'Esquei.

Tant és que després passés 10 anys a l'atenció al públic de serveis socials i que allà fes molts papers de l'auca en un moment en el que no hi havia la formació professional d'assistència que hi ha actualment, o que conegués més els ets i uts de les persones usuàries que la resta de companyes del servei.

O que durant anys s'hagi dedicat a vestir tots els balls de la festa major des del seu taller de costura. Des dels primers vestits de les panderetes, al vestuari dels gegants, passant

per tota la resta de balls. O que fos l'impulsora, junt amb la Lurdes Via, de l'ofrena dels balls de l'ofici, que sovint havien de negociar amb ella la participació a la litúrgia.

Tot plegat des d'una vida molt propera a l'església per on ha vist passar molts mossens que descriu amb una fina subtilesa tot destacant que tots eren uns sants barons amb algunes particularitats, com ara la ironia de mossèn Frederic, la tossuderia de mossèn Ignasi o la certa tendència a burxar per darrera de mossèn Frederic.

La Paquita explica totes aquestes vivències gairebé com a anècdotes d'una vida que l'ha anat portant per aquest camí. La reflexió i les valoracions les deixa pels qui comparteixen taula, que en destaquen la capacitat d'arremangar-se, de convèncer, d'animar i de lluitar per les coses. Una dona disposada sempre a ajudar i que ha estat i està al peu de canó amb una energia inesgotable. Ella insisteix únicament en que ha rebut molt més del que ha donat i que ha fet sempre el que ha pogut per complir amb el que creia de havia de fer.

Gràcies Paquita, en nom de tants i tantes per aquest compromís.

Fotografia: Toni Galitó

TEATRE

La producció pròpia de Terra baixa torna al Teatre Casal

El dissabte 4 de febrer el Teatre Casal va dur a terme un segon passí de la versió de Terra baixa de producció pròpia, adaptada per Valeri Laguna, Manel Güell i Jordi Romagosa. Aquesta segona representació va ser tot un èxit, repetint el ressò de l'estrena de la peça al teatre el novembre del 2022. Aquesta obra compta amb la direcció de Valeri Laguna i amb els actpr i actrius Gregori Escalona com a Sebastià, Anna Gol com a Nuri, Mario Larrubia com a Josep, Adrià Machuca com a Manelic, Maria Jesús de la Rosa com a Pepa i Mireia Segura com a Marta.

ESCOLA ARTÈRIA

L'acadèmia de cant d'Artèria reprèn el concurs de "covers"

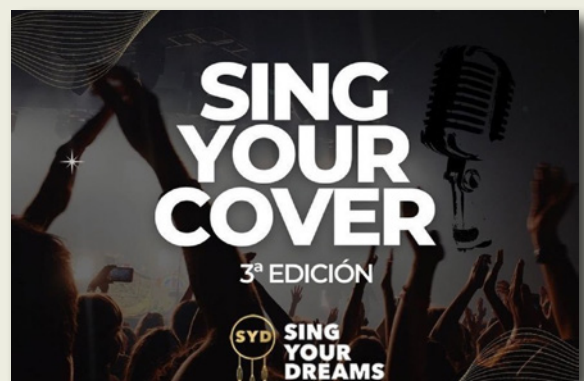
L'acadèmia de cant SYD d'Artèria del Casal ha tornat a organitzar el SYD Cover, un concurs obert a tot l'alumnat de cant de les acadèmies SYD de Barcelona, Calafell i Vilafranca i que té com a premi una gravació professional i classes gratuïtes. Els participants han de gravar-se cantant covers de cançons, i les competicions es fan per parelles aleatòries. Els vídeos es penjen a Instagram, i tothom pot votar l'integrand de

TEATRE

El Casal imparteix classes de teatre musical als joves de La Nau de Vilafranca

El mes de febrer el Casal de Vilafranca va començar un nou projecte, que s'organitza des de la regidoria de Joventut de l'Ajuntament de Vilafranca. Els professors de l'Escola Artèria del Casal, Nil Coral i Marc Martí, imparteixen classes de teatre musical a un grup de joves els dissabtes al matí, que culminaran amb una mostra final. A les classes es treballa la interpretació, el moviment del cos i el cant mitjançant diferents activitats tècniques i pràctiques per mostrar-se dalt l'escenari, interpretar les cançons i construir la narrativa de la història.

cada parella de competició que més li agradi. El concurs va començar el passat 13 de març amb la primera fase i finalitzarà el proper mes de juliol.

ACTUALITAT DE L'ENTITAT

ALIANCES

Mikel Erentxun omple el Teatre Casal amb un concert del MUSiCVEU

El dissabte 4 de març el Teatre Casal es va omplir de gom a gom amb un concert de Mikel Erentxun, cantautor vasco que havia estat vocalista de Duncan Dhu. El concert, que presentava el darrer disc d'Erentxun, *Amigos de guardia*, forma part del Festival MUSiCVEU que organitza cada any la Fundació Pinnae i que, aquest 2023, destina part dels beneficis de la seva novena edició a la Fundació Amics Joan Petit.

ENTITAT

El Casal celebra la primera jornada de cohesió Fem Casal

El diumenge 5 de març la Junta del Casal va organitzar la primera jornada intergeneracional de cohesió Fem Casal, que va acollir treballadors, voluntaris i membres de les seccions del Casal a la Masia Torreblanca propietat de la família Nicolàs. Durant la jornada els participants van ballar, pintar, jugar a bàsquet i aprendre història de l'entitat, i es va culminar amb una calçotada en un entorn privilegiat.

VAAC

Un centenar de persones inauguren el VAAC

El passat divendres 24 de febrer es va inaugurar la segona edició del Vilafranca Aparador d'Art Contemporani, projecte que busca dinamitzar locals comercials en desús i exposar, als seus aparadors, obres d'art i vins de cellers emergents. La inauguració, que va ser una celebració amb música, els artistes i la presència dels celelrs participants, va comptar amb els parlaments a càrrec del regidor de Promoció Econòmica de l'Ajuntament de Vilafranca, Joan Manel Montfort,

Fotografia: Toni Galitó

i del president de la Junta del Casal, Marcel Esteve. Seguidament es va realitzar la primera visita guiada del projecte, que cada divendres recorre set locals,

BÀSQUET

El Pavelló Joan Marquès estrena una nova pista

El dissabte 25 de març l'històric Pavelló Joan Marquès, llar de l'equip de bàsquet de la Secció Esportiva del Casal, va celebrar la inauguració oficial del nou paviment per la pista de bàsquet, subvencionat per l'Ajuntament de Vilafranca. L'anterior paviment havia estat la pista del pavelló durant la darrera quinzena d'anys, i els jugadors i entrenadors de la SE Casal se'n van acomiadar amb alguns escrits. L'acte d'inauguració va comptar amb la presència del vicepresident primer de la Federació Catalana de Basquetbol, Pere Francitorra, el president de la Junta del Casal, Marcel Esteve, el president de la Secció Esportiva del Casal, Joan Tarrida, i la regidora d'Esports de l'Ajuntament de Vilafranca, Anna Doblas; que van dur a terme els parlaments inaugurals. Seguidament, l'equip Sènior del Casal va jugar un partit, estrenant la pista de manera oficial.

TEATRE

La segona edició de La Força del Teatre posa sobre la taula les preocupacions vitals dels joves

El dissabte 1 d'abril es va fer la representació final de tots els treballs de guió i interpretació dels participants al projecte La Força del Teatre, una iniciativa que buscava donar veu als joves a través de les arts escèniques i que enguany s'ha estès de Vilafranca als Monjos i a Gelida gràcies a un dels Premis Impuls pel Territori de la Fundació Pinnae. Enguany, les representacions prenen com

Fotografia: Toni Galitó

a punt de partida inquietuds paleses en les joves d'avui, tan diverses com la pressió estètica, les expectatives familiars o els trastorns alimentaris, o les desigualtats socials, les dificultats per accedir a feines artístiques i creatives, l'abandonament de l'amor o el bullying.

ACTUALITAT DE L'ENTITAT

TEATRE

El Casal reivindica el Dia de la Dona amb teatre

El passat mes de març el Teatre Casal va acollir la representació de l'obra Garrí al forn amb compota de reineta en el marc del Dia de la Dona Treballadora i els actes que s'organitzaven des de l'Ajuntament de Vilafranca. Aquesta obra, de la companyia El Mirall de Blanes, és la peça guanyadora del Premi Rosa Florido 2022 i del Concurs de Teatre Amateur Ciutat de Tàrraga 2022, i consisteix en un cabaret que denuncia els estereotips patriarcals.

ENTITAT

El Casal es mou a Barcelona amb la darrera estrena de Dagoll Dagom

El passat 23 de març el Casal va organitzar una de les seves sortides a Barcelona per assistir a un espectacle, en aquest cas l'adaptació de Dagoll Dagom de "L'alegria que passa" de Santiago Rusiñol. Aquestes sortides busquen facilitar el desplaçament a socis i sòcies del Casal, oferint packs amb l'entrada a l'espectacle i el viatge d'anada i tornada de Vilafranca a Barcelona en un autocar privat, tot amb l'acompanyament de personal del Casal.

ENTITAT

El Club Vida reprèn l'activitat amb un tast de botifarres d'ou

Aquest 2023 el Club Vida del Casal impulsa noves activitats i amplia la franja d'edat: a partir d'ara aquestes activitats es dirigeixen a persones d'entre els 25 i els 60 anys. L'estrena d'aquest any es va fer amb una visita al Celler Cairons de Vilafranca i un tast de botifarres d'ou, la visita a l'Hotel Font de la Canya i un tast d'olis, i un tast de formatges a la DO Vinífera, tot amb l'equip de Caram Caram. Aquests mesos de maig i juny s'han programat dos tastos més dolços: melmelades i coques de Sant Joan.

